

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Richarda Tomana a soudkyň JUDr. Lady Závíškové a JUDr. Renáty Zimové ve věci

žalobce: a) **L. P.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
b) **E. Š.**, narozená xxx
bytem xxx, xxx
oba zastoupeni advokátem JUDr. Robertem Jehne
sídlem Washingtonova 1567/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Smartwings, a. s.**, IČO 256 63 135
sídlem K Letišti 1068/30, 160 08 Praha 6

o zaplacení částky 800 EUR s příslušenstvím

k odvolání žalobců proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 10. 5. 2021,
č. j. 11 C 321/2020-57

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit každému ze žalobců částku 400 EUR s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně od 23. 1. 2020 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení za řízení před soudy obou stupňů ve výši 32 513,80 Kč k rukám JUDr. Roberta Jehne, advokáta, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se každý ze žalobců domáhal po žalované zaplacení částky 400 EUR s příslušenstvím (výrok I.) a uložil žalobcům povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 1 500 Kč (výrok II.).
2. Rozhodl tak o žalobě, kterou se každý ze žalobců domáhal po žalované zaplacení částky 400 EUR s příslušenstvím s odůvodněním, že se dne 24. 11. 2019 zúčastnili letu xxx z Marsa Alam do Prahy, který byl operován žalovanou (dále též „předmětný let“). Přilet byl opožděn o více jak 3 hodiny, a proto požadují odškodnění podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 (dále jen „Nařízení“). Žalovaná se žalobou nesouhlasila, neboť zpoždění nepřesáhlo délku 3 hodin, jelikož let dosáhl na přiletu zpoždění v délce 2:59 hodin, a to k okamžiku, kdy došlo k otevření dveří letounu, a cestující mohli začít z letadla vystupovat.
3. Na podkladě nesporných tvrzení účastníků a provedených důkazů dospěl soud prvního stupně ke skutkovým zjištěním, která popsal v odůvodnění přezkoumávaného rozsudku (bod 3. až 7.). Odvolací soud na tomto místě jen stručně shrnuje, že žalobci byli cestujícími letu č. xxx z Marsa Alam do Prahy dne 24. 11. 2019, provozovaného žalovanou, s plánovaným přiletem do Prahy v 11:30 hod. (10:30 UTC) a faktickým přiletem do Prahy téhož dne v 14:29 hod. (13:29 UTC), kdy došlo k otevření dveří letadla. Předmětný let byl oproti plánovanému času přiletu opožděn o 2 hodiny a 59 minut.
4. Soud prvního stupně poté uzavřel, že žalobcům nárok na paušální náhradu škody podle Nařízení nevznikl. Uvedl, že na oblast tohoto sporu dopadá z hlediska hmotného práva přímo aplikovatelné Nařízení, podle jehož čl. 5 odst. 1 písm. c), čl. 7 odst. 1 písm. b) ve spojení s rozsudkem Soudního dvora EU ve spojených věcech č. C-402/07 a C-432/07, Ch. S. a další v. Condor Flugdienst GmbH a S. B. a C. L. v. Air France SA, má rovněž i cestující zpožděného letu nárok na náhradu škody ve výši 400 EUR u všech letů ve Společenství delších než 1500 km a u všech ostatních letů o délce od 1500 km do 3500 km, jestliže dosáhne cílového místa určení 3 nebo více hodin po čase přiletu původně plánovaném leteckým dopravcem. Při výkladu pojmu „čas přiletu“ za účelem zjištění rozsahu zpoždění soud vycházel z výkladu článků 2, 5 a 7 Nařízení, podaného SDEU ve věci C-452/13, tak, že pojem „čas přiletu“ používaný k určení rozsahu zpoždění, které postihlo cestující v letecké dopravě, označuje okamžik, kdy se otevrou alespoň jedny dveře letadla, přičemž se rozumí, že cestující jsou v tomto okamžiku oprávněni letadlo opustit.
5. Prvostupňový soud vzal za prokázané záznamem o letu a záznamem o době provedení letu, že k otevření dveří letadla došlo v čase 14:29 hod. (13:29 UTC). Oba dokumenty obsahují řadu dalších časových údajů o předmětném letu, s nimiž není údaj o okamžiku otevření dveří v rozporu, protože tyto listiny považoval za věrohodné. Naproti tomu v listinách, předložených žalobci, není okamžik otevření dveří letadla zachycen. Na fotografii příletové tabule je uveden čas přistání letadla na ranveji v 14:28 hod. (tj. 13:28 UTC), a pokud se podle této informace čas přiletu letadla od času zaznamenaného pilotem liší o 3 minuty (resp. o 1 minutu poměřováno mezi údajem o času otevření dveří podle záznamu o letu a údajem o přiletu podle příletové tabule), údaj na příletové tabuli prvostupňový soud hodnotil jako méně věrohodný, který nezpochybňuje věrohodnost záznamu pilota letadla. Na tomto hodnocení nicého nemění ani zpráva Letiště Praha a. s. (dále jen „Letiště“), které samo sdělilo, že údajem o čase zahájení výstupu cestujících z letadla nedisponuje. Jím uvedený časový údaj o přistavení letadla na stojánku v čase 14:32 hod. (13:32 UTC) nelze považovat za údaj věrohodný, neboť není znám konkrétní zdroj, z něhož letiště tento údaj čerpalo. Doba mezi plánovaným přiletem předmětného letu do Prahy v 11:30 hod. (10:30 UTC) a faktickým přiletem (otevřením palubních dveří) na letišti v Praze v 14:29 hod. (13:29 UTC) tak činila 2 hodiny a 59

minut, a zpoždění proto nedosáhlo 3 a více hodin. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř.

6. Proti tomuto rozsudku podali žalobci včasné odvolání. Namítali, že předmětný let trval déle než 3 hodiny. Poukázali na závěry Soudního dvora EU, že „čas příletu“ používaný k určení rozsahu zpoždění, které postihlo cestující v letecké dopravě, označuje okamžik, kdy se otevrou alespoň jedny dveře letadla, přičemž se rozumí, že cestující jsou v tomto okamžiku oprávněni letadlo opustit...“ (Rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-452/13). Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu Italské republiky č. 1584 ze dne 23. 1. 2018 je na žalované, aby prokázala, že let žalobců byl proveden řádně, cestující nemusí soudu dokládat potvrzení o délce zpoždění či o zrušení letu. Žalobci jsou přesvědčeni, že pokud vedle sebe stojí interní dokument dopravce proti oficiálnímu stanovisku Letiště, že letoun přijel ke stojánce se zpožděním větším než 3 hodiny oproti původně plánovanému času, a logicky tedy i otevřel dveře se zpožděním větším než 3 hodiny oproti původně plánovanému času (pokud letoun ještě za jízdy neotevřel dveře letadla), je třeba upřednostnit oficiální čas příletu evidovaný Letištěm. Odkázali na závěry rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 36 Co 20/2021 a rovněž zdůraznili, že došlo k nesprávnému výkladu pojmu block (block time). Podrobně rozebírají význam tohoto pojmu i s odkazem na encyklopedii Eurocontrol, podle níž se jedná o skutečné datum a čas, kdy byly parkovací brzdy zatáhnuty do parkovací polohy. V doplnění opětovně plédovali pro upřednostnění oficiálního sdělení Letiště oproti internímu dokumentu přepravce při řešení spotřebitelských sporů. Rovněž podrobně argumentovali pro jimi přijatý výklad pojmu „AA block“, tedy že blokový čas značí čas příjezdu ke stojánce, jak ostatně uvedlo ve svém stanovisku i Letiště. Navrhli, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobě v plném rozsahu vyhověl a přiznal jim náhradu nákladů řízení.
7. Žalovaná ve svém vyjádření k odvolání podrobně rozebrala význam pojmu „AA block“, u něhož byl v záznamu o letu uveden čas 13:29 hod. (okamžik otevření dveří letadla). Objasňuje, z jakého důvodu sleduje časy, kdy dochází k uzavření a otevření dveří letounů. Má za to, že ze žalobci předložené fotografie příletové tabule není patrné, co má tento důkaz prokazovat, obdobně ani ze sdělení Letiště není patrné, z jakého zdroje mají informace pocházet, přičemž z něj neplyne čas, kdy mělo dojít k otevření dveří. Poukázala rovněž na to, že Letiště není dozorovým orgánem žalované ani nezajišťuje koordinaci letů na dané letiště. Odkázala na závěry rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 18 Co 253/2019 nebo sp. zn. 91 Co 64/2021, která přisvědčila argumentaci žalované, že záznam o letu je věrohodným dokumentem. Navrhla potvrzení rozsudku a přiznání náhrady nákladů řízení.
8. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání žalobců je důvodné.
9. Soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu dostatečném pro posouzení věci, avšak provedené důkazy nesprávně hodnotil, protože dospěl i k nesprávným závěrům právním. V projednávané věci bylo mezi účastníky sporné pouze to, kdy letadlo přistálo na letiště, resp. kdy zastavilo na tzv. stojánce, potažmo kdy došlo k otevření dveří ve smyslu shora citované judikatury. Žalobci tvrdili, že letadlo přistálo v 14:28 hod. (13:28 UTC) a na stojánce zastavilo v 14:32 (13:32 UTC), přičemž ke svému tvrzení předložili nejen fotografii příletové tabule, ale i vyjádření Letiště ze dne 9. 2. 2021 a dne 23. 2. 2021. Z uvedených vyjádření, kromě těchto skutečností, rovněž plyne informace, že čas Letiště zaznamenává z více zdrojů (od lidského faktoru až po strojový) a že čas příjezdu ke stojánce značí tzv. on block time. Žalovaná naopak ke svému tvrzení, že letadlo přistálo na letišti v 13:25 a dveře letadla byly otevřeny v 13:29, doložila záznam letu a záznam o době přistání s tím, že tyto listiny vyplňuje kapitán letadla.

10. Odvolací soud nepřisvědčil závěru soudu prvního stupně o tom, že údaje uvedené ve vyjádření Letiště nelze považovat za údaje věrohodné jen proto, že není znám konkrétní zdroj, z něhož letiště tyto údaje čerpalo. Odvolací soud naopak hodnotí tento důkaz jako věrohodný, neboť se jedná o informace třetího subjektu na sporu nezúčastněného. Pro věc není rozhodné, zda Letiště je či není dozorovým orgánem žalované, případně zda zajišťuje koordinaci letů na Letišti. Jestliže Letiště poskytlo uvedené údaje žalobcům k žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nelze mít pochybnosti o tom, že Letiště tyto informace eviduje. Skutečnost, že z jeho vyjádření nevyplývá, kdy došlo k otevření dveří letadla, nečiní vyjádření nevěrohodným, ostatně na uvedenou skutečnost nebylo Letiště ani dotazováno. Není však rovněž pochyb, že k otevření dveří letadla nemohlo dojít před jeho zastavením na stojánce. Pro posouzení věci tak stačí i tento údaj, jinak označovaný jako on (in) block time. Zastavilo-li letadlo podle informací Letiště na stojánce až v 14:32 hod. (13:25 UTC), nemohlo před tímto okamžikem dojít k otevření dveří letadla a nelze proto uzavřít, že doba zpoždění nedosáhla, resp. nepřesáhla, dobu 3 hodin.
11. Nelze také přehlédnout, že žalovaná s odkazem na údaje uvedené v záznamu letu tvrdí, že letadlo přistálo v 13:25 hod. (AA), a dále že údaj AA block označuje již čas otevření dveří, tedy že letadlo od okamžiku dosednutí na letištní plochu stihlo za 4 minuty nejen dojet na místo určení na tzv. stojánku a zabrzdit, ale i otevřít dveře tak, aby bylo možné z něj vystoupit. Tento časový úsek tak nekoresponduje se sdělením Letiště ani v tom směru, že Letiště uvedlo dobu 4 minut jako dobu, která uběhla mezi přistáním letadla a zastavením na stojánce. Označení AA block v záznamu letu ostatně značí právě údaj actual on/in block time (zastavení na stojánce), nikoli okamžik otevření dveří, a tedy označení block hour, jak tvrdila žalovaná. Ani v případě, že by k zastavení na stojánce došlo v souladu s údajem v záznamu o letu již v 13:29 hod., je vyloučené, aby před uplynutím 3 hodin (v 13:30 hod.) mohlo dojít i k otevření dveří letadla. K otevření dveří mohlo dojít až nejdříve několik málo minut po zastavení letadla. Závěr soudu prvního stupně, že doba mezi plánovaným přiletem do Prahy v 11:30 hod. (10:30 UTC) a faktickým přiletem (otevřením palubních dveří) na letišti v Praze v 14:29 hod. (13:29 UTC) činila 2 hodiny a 59 minut, a tedy že zpoždění nedosáhlo 3 a více hodin, by ani na základě tohoto listinného důkazu nebylo možné učinit.
12. Odvolací soud rozhodoval i při vědomí závěrů rozsudku zdejšího soudu ve věci sp. zn. 36 Co 20/2021. Obdobně jako v dané věci pak považoval rozhodnutí, na něž odkazovala žalovaná (sp. zn. 18 Co 253/2000 a sp. zn. 91 Co 64/2021) za skutkově odlišná. V později uvedených sporech žalobci pouze tvrdili odlišný čas přistání oproti záznamu o letu, avšak žádný důkaz k tomu nepředložili.
13. Odvolací soud proto napadený rozsudek podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil a přiznal každému ze žalobců náhradu podle čl. 7 odst. 1 Nařízení ve výši 400 EUR.
14. Vzhledem k tomu, že odvolací soud změnil napadený rozsudek ve výroku o věci samé, rozhodl i o nákladech řízení před soudy obou stupňů podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a § 224 odst. 1, 2 o. s. ř. Každý ze žalobců byl ve věci plně úspěšný, proto má každý z nich nárok na plnou náhradu nákladů řízení. Tyto náklady jsou představovány zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 2 000 Kč a za odvolání ve výši 2 000 Kč a dále náklady právního zastoupení. Při stanovení výše mimosmluvní odměny za zastupování odvolací soud vyšel z § 1 odst. 2, § 6, § 7, § 8, § 11 odst. 1 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „AT“). Při výpočtu odměny advokáta odvolací soud vycházel z tarifní hodnoty představované výší peněžitého plnění v cizí měně (400 EUR u každého ze žalobců), které za tímto účelem přepočítal směnným kurzem vyhlášeným Českou národní bankou ke dni, kdy advokát učinil zmíněný úkon právní služby (shodně např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 12. 2014, sp. zn. 29 Cdo 2837/2012, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2702/2012 nebo usnesení ze dne 20. 10. 2015, sp. zn. 28 Cdo

1165/2015). V projednávané věci vykonal advokát u každého ze žalobců 7 úkonů při odměně 1 540 Kč za každý ze 6 úkonů dále uvedených, a za účast u odvolacího jednání ve výši 1 500 Kč. Jedná se o převzetí a přípravu zastoupení dne 6. 1. 2020 u 1. žalobce (1 EUR = 25,300 Kč, tarifní hodnota 10 120 Kč) a dne 10. 1. 2020 u 2. žalobce (1 EUR = 25,265 Kč, tarifní hodnota 10 106 Kč), sepis žaloby podané dne 20. 8. 2020 (1 EUR = 26,060 Kč, tarifní hodnota 10 424 Kč), účast u jednání dne 3. 2. 2021 (1 EUR = 25,925 Kč, tarifní hodnota 10 370 Kč), účast u jednání dne 10. 5. 2021 (1 EUR = 25,590 Kč, tarifní hodnota 10 236 Kč), sepis odvolání dne 24. 5. 2021 (1 EUR = 25,430 Kč, tarifní hodnota 10 172 Kč), repliku k vyjádření žalované k odvolání ze dne 25. 10. 2021 (1 EUR = 25,735 Kč, tarifní hodnota 10 294 Kč) a účast u jednání odvolacího soudu dne 20. 1. 2022 (1 EUR = 24,260 Kč, tarifní hodnota 9 704 Kč). Odměna za každého ze žalobců činí částku 10 740 Kč (za oba žalobce částku 21 480 Kč), 7 náhrad hotových výdajů á 300 Kč podle § 13 odst. 4 AT částku 2 100 Kč a 21% DPH částku 4 951,80 Kč. Celková výše nákladů řízení pro oba žalobce včetně zaplacených soudních poplatků činí částku 32 513,80 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení, avšak jen za splnění podmínek a z důvodů uvedených v § 237 o. s. ř., tedy jestliže napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Praha 20. ledna 2022

Mgr. Richard Toman v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.